

ring af Danmarks Forskningsråd og lovgivning omkring de statslige forskningsråd, et godt resultat.

Jeg har ikke noget imod, at man er politisk uenig. Det synes jeg faktisk kan være en fordel en gang imellem. Så får man klarhed over, hvad folk og de forskellige partier står for. Der er imidlertid et felt, hvor jeg er meget uforstående over en politisk uenighed, og det er Det Konservative Folkepartis stilling i sagen.

Det Konservative Folkeparti har skrevet, at der med lovgivningen her skabes en uigennemskuelighed. Det har jeg meget svært ved at se; det må jeg indrømme. Politisk uenighed, ja, gerne – også hvis det kan skabe klarhed – men her meddeler et parti, endda Det Konservative Folkeparti, som er et rimeligt stort parti i Folketinget, at man ikke kan stemme for lovforslaget, fordi det skaber uigennemskuelighed; det har jeg svært ved at se.

Hele loven har jo som sit grundlag at skabe gennemskuelighed og få et rådgivningssystem for dansk forskning, hvor der er klarhed i kompetencerne. Og det er jeg glad for at et meget stort flertal i Folketinget har tilsluttet sig. Og jeg er meget ked af, at Det Konservative Folkeparti på den måde har meldt pas, har meldt sig ud i forhold til det fremtidige arbejde, der skal optages i Folketinget her til efteråret, når vi skal have klarhed på det, som også hr. Kjeld Rahbæk Møller var inde på, nemlig rådernes funktion, rådernes fondsbevillingssystem. Jeg har tilkendegivet over for partierne, der nu står bag loven, at dér er jeg meget indstillet på at gå i meget tætte drøftelser med partierne i udvalgsarbejdet, som skal være tilendebragt i juni måned.

Jeg håber også, Danmarks Forskningsråd vil komme med gode indstillinger til Folketinget og regeringen til oktober.

Men altså ærgerligt, at Det Konservative Folkeparti er landet på at melde pas, uden at der er skabt klarhed over, hvor Det Konservative Folkeparti befinder sig, og uden at vi andre har haft lejlighed til at forstå, hvad Det Konservative Folkeparti mener med deres betænkningssmeding.

Men det står jo ethvert parti frit for at melde, hvad man ønsker til sidst. Men det er altid fremmende for den demokratiske dialog, når man ved, hvad hinandens synspunkt er. Og det har der altså ikke denne gang været mulighed for de øvrige partier i Folketinget at få klarhed over i forhold til Det Konservative Folkeparti.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 2 om en ny affattelse af § 1, § 1 i den nye affattelse, ændringsforslag nr. 3, § 2, således ændret, ændringsforslag nr. 4 og § 3, således ændret, vedtoges uden afstemning.

§§ 4-10 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6 om, at §§ 4-10 udgår, var dermed vedtaget.

Ændringsforslag nr. 7, § 11, således ændret, ændringsforslag nr. 5 om, at overskriften til § 4 udgår, §§ 12-16, ændringsforslag nr. 8, § 17, således ændret, § 18, ændringsforslag nr. 9 om en ny affattelse af § 19, § 19 i den nye affattelse, § 20, ændringsforslag nr. 10 om indsættelse af en ny paragraf efter § 20, ændringsforslag nr. 11 om en ny affattelse af § 21, § 21 i den nye affattelse og ændringsforslag nr. 1 om en ny affattelse af titlen vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 134: Forslag til lov om ændring af dobbeltbeskatningsaftalen mellem den danske regering og Grønlands landsstyre.

Af skatteministeren (Carsten Koch).

(Fremsat 13/12 95. Første behandling 26/1 96. Betænkning 7/2 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.